

Сърбия, легиона да нахлуе въ Стара-Планина, да гони Търново и Пловдивъ, дѣто да гледа да повдигне българското население на бунтъ; ж) въ случай на побѣда, *България да си остане за българитѣ.

Условията били приети.

Раковски распратилъ агенти: Никола *Всйводовъ* и Цвѣтко *Павловичъ* тръгнали изъ Романия момци да събиратъ, а Каравеловъ съ печатни прокламации извѣститѣ на българския свѣтъ за организиранieto на „*българската самозащита*“.

Изъ Сръбско и Молдавско, дори изъ Банатско, сума свѣтъ се повлѣкло за сръбската столица. Слухътъ за сформириванieto на „български легионъ“ се промѣкналъ и въ прѣдѣлитѣ на поробената България. *Будната българска* младежъ, наричана тогава отъ конашкитѣ чорбаджии *чанкжии* и *едипсизи* — напустнала бащиното си огнище и влѣзла въ редоветѣ на *Самозащита*.

Въ продължение на два мѣсеца, въ Бѣлградъ пристигнали около 1200 души доброволци. Огъ тѣхъ само 800 души били взети въ редоветѣ на легиона: въ бѣлградското военно коменданство постоянно застѣдавала военна, наборна комисия подъ прѣдсѣдателството на Савва Раковски, която прѣглеждала надошитѣ доброволци, като проваждала въ казармитѣ само годнитѣ за военна служба, а *негоднитѣ* снабдявала съ пари, за да се завърнатъ на мѣстата си.

Легиона раздѣлили на *четири чети*. Всѣка чета се обучавала отъ петъ души сръбски офицери, по народностъ българи. Легионитѣ раздѣлили на два класса: *грамотни* и *неграмотни*. Неграмотнитѣ обучавали тѣй, както обучавали проститѣ сръбски солдати, а *грамотнитѣ* се учили на единъ видъ „практически курсъ“ на военнитѣ науки. Прѣподаващо имъ се практически слѣднитѣ отъ прѣподаваемитѣ въ военното училище военни науки: тактика, стратегия, военна история, топография и пр. военни науки...